

taget gennem de senere Aars Lønningslovgivning er kommet ind paa at skille Lønningslovgivning ud fra anden Lovgivning. Derfor forbyr det mig noget, at det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen), der sammen med mig i Lønningsudvalget gennem adskillige Aar har arbejdet i denne Retning, i Dag var Ordfører for Partiet Venstres Standpunkt. Jeg troede, at det havde passet sig bedre, om det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) havde været Ordfører i denne Sag og ikke det ærede Medlem fra Ruds-Vedby, som har været med til for nogle Dage siden i en Erklæring, som Lønningsudvalget enstemmigt afgav til et andet Udvalg indenfor dette Ting, nemlig Udvalget for Retsplejen indenfor Hær og Flaade, at hævde, at vi fremtidig ikke vilde have Lønningsbestemmelser sammenblandet med Lovgivningsbestemmelser af anden Art. Vi var indenfor Lønningsudvalget enige om i og for sig at kunne tiltræde Ønsket om, at Auditører i Hær og Flaade efter den nye Retsplejeordning skulde lønnes anderledes, men vi var ogsaa enige om, at dette maatte ske paa en Lønningslov, fordi vi ikke vilde have, at Lønningslovgivning og anden Lovgivning skulde blandes sammen. Da var det ærede Medlem lige saa vel som alle hans Partifæller indenfor Lønningsudvalget ganske enige med os andre om at fremhæve meget stærkt, at kom vi ind paa en Sammenblanding af Lønningslovgivning og anden Lovgivning, saa var vi igen inde paa et Uføre som det, hvorfra Lønningskommissionens Arbejde og den vedtagne Lov om Statens Tjenestemænd skulde have bragt vor Lovgivning ud. Derfor forbyr det mig til det yderste, at det ærede Medlem i Dag gaar i en ganske anden Retning. Jeg synes — jeg siger det paa ny —, at det havde været rigtigere at overlade dette Ordførerskab, som det ærede Medlem i Dag røgtede, til det ærede Medlem fra Aars og ligesindede.

Men dertil kommer, at der ikke for os i Lønningsudvalget har ligget tilstrækkelige Oplysninger til at stille positive Forslag paa dette Omraade. Det er ikke givet, at det netop er det gamle Grundlag for Tilskudsbeløbenes Afvejning, vi skal blive staaende paa. Det ærede Medlem fra Aars sagde, at vi havde det gamle Grundlag, Grundlaget af 1908. Ja, men hvem garanterer os i 1919, at Grundlaget for 1908 er tidsvarende? Vi sidder dog her for at undersøge, om gamle Lovbestemmelser ogsaa er tidsvarende i det Aar, i

hvilket vi lovgiver, eller om vi maaske skal revidere dem, i dette Tilfælde: om vi skal komme ind paa nye Former for Tilskudsregler. Derfor er det ikke urigtigt af Folketingsudvalget at sige: vi maa se lidt nærmere paa Sagen for at prøve, om vi maaske hellere maa gaa en anden Vej. Som der staar i Betænkningen, har vi indenfor vort Parti været inde paa, at der kunde være nogen Mulighed for at sætte det Tilskud, Staten skulde yde til Friskolerne, i et noget nærmere Forhold til den faste Løn, hvorved jeg selvfølgelig her som alle andre Steder i Lønningslovgivningen forstaar Grundlønnen og Alderstillægget indtil de Beløb, der falder bort igen med Dyrtiden. Det er et Spørgsmaal, der trænger til Overvejelse, men som der ikke har været Tid til at faa overvejet i den korte Tid, vi har haft til vor Raadighed.

Dernæst kan det ikke nægtes, og jeg synes navnlig ikke, det skulde nægtes af de Partier og Repræsentanter, der specielt interesserer sig for den private Skoles økonomiske Stilling, at der ogsaa er andre Skoleformer, der ved denne Lønningslovgivning trænger til at faa deres Tilskudsregler ændret. Jeg tænker paa Melleskolerne, Realskolerne, Seminarierne og andre private Skoler, der paa samme Maade som Friskolen berøres af den nye Lønningslov for Lærere i Folkeskolen, berøres af den nye Lønningslov for Lærere i Statsskolen og ved Statsseminarier. Og det er ikke nogen urimelig Tanke, at man tog alle disse Tilskudsregler op til samtidig Overvejelse og Gennemførelse.

I øvrigt har jeg hele Tiden været imod, at dette Spørgsmaal, som her er rejst med saa stor Styrke — og det ærede Medlem fra Aars lod i sin Tale tydeligt skinne igennem, hvad der egentlig laa bagved, ikke saglige Hensyn, men partipolitiske Hensyn, i hvert Fald for det ærede Medlems eget Vedkommende — blev koblet sammen med Spørgsmaalet om, hvorvidt Lærerne i Folkeskolen skulde have en Lønningslov nu eller ej. Thi det, synes jeg, maa staa os alle klart, og jeg tror ogsaa, det staar klart indenfor alle Partier, at naar vi har givet Statstjenestemændene i Almindelighed en ny Lønningslov, kan vi ikke lade denne Rigsdagssamling gaa til Ende uden ogsaa at give Folkeskolens Lærere en ny Lønningslov, og det en Lønningslov, som hviler paa samme Lønningsniveau som Statstjenestemændenes. Derfor synes jeg ogsaa, man fra de forskellige Sider skulde bi-